

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Kateřiny Horákové a soudců JUDr. Ondřeje Kubáta a JUDr. Michaely Janouškové ve věci

navrhovatelů:

- a) [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Nachtigallem
sídlem Pravdova 1077, 342 01 Sušice
- b) **KOR BUSINESS LTD**, číslo společnosti 50 47 203
sídlem 2nd Floor, 9 Chapel Place, London, EC2A 3DQ
Spojené království Velké Británie a Severního Irska
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Nachtigallem
sídlem Pravdova 1077, 342 01 Sušice
- c) [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Nachtigallem
sídlem Pravdova 1077, 342 01 Sušice
- d) [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Janem Zrckem
sídlem Kodaňská 1441/46, 101 00 Praha 10
- e) **OSDA – ČR – PARAMO, pobočný spolek**, IČO 72022426
sídlem Nádražní 532/157, Přívoz, 702 00 Ostrava
- f) [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
adresou pro doručování [redacted]
- g) [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Nachtigallem
sídlem Pravdova 1077, 342 01 Sušice

za účasti:

- 1. PARAMO, a. s.**, IČO 48173355
sídlem Přerovská 560, Svítkov, 530 06 Pardubice
zastoupena advokátem JUDr. Tomášem Křížkem
sídlem Návažná 1180/33, 165 00 Praha 6
- 2. ORLEN Unipetrol a. s.**, IČO 61672190
sídlem Milevská 2095/5, Krč, 140 00 Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Romanem Vojtou, LL.M.
sídlem Na Krupičárně 1672/5, 153 00 Praha 5

o přezkoumání přiměřenosti protiplnění, k odvolání navrhovatelů a), b), c) d), e), f) a g), proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 11. ledna 2022, č. j. 44 Cm 277/2008-2075,

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně v záhlaví uvedeným usnesením výrokem I. zamítl návrh na přiznání práva na jinou výši protiplnění za jednu kmenovou akci na majitele ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč, ISIN [REDAKCE] vydanou v zaknihované podobě společností PARAMO, a. s. (dále jen „společnost“), které činí 977 Kč podle usnesení valné hromady společnosti ze dne 6. ledna 2009, výrokem II. navrhovatelům uložil povinnost zaplatit společně a nerozdílně do tří dnů od právní moci usnesení na náhradě nákladů řízení státu na účet soudu prvního stupně 601 709,82 Kč, výrokem III. uložil navrhovatelům povinnost zaplatit společně a nerozdílně na náhradě nákladů řízení společnosti k rukám jejího právního zástupce JUDr. Tomáše Křížka 157 058 Kč a výrokem IV. uložil navrhovatelům povinnost zaplatit společně a nerozdílně na náhradě nákladů řízení 2. účastníci společnosti ORLEN Unipetrol a. s. (dále jen „hlavní akcionář“) k rukám jejího právního zástupce Mgr. Romana Vojty, LL.M. částku 282 241,10 Kč.
2. Jedná se o v pořadí druhé meritorní rozhodnutí soudu prvního stupně. První usnesení soudu prvního stupně ze dne 8. srpna 2019, č. j. 44 Cm 277/2008-1881, zrušil Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 3. srpna 2021, č. j. 14 Cmo 218/2020-1983, z důvodu, že soud prvního stupně usnesení dostatečně neodůvodnil, neboť neuvedl důvody, pro které nevycházel z provedených důkazů (např. z některých v řízení provedených znaleckých posudků), neuvedl, z jakého důvodu upřednostnil znalecký posudek [REDAKCE] a ani to, jak hodnotil výsledky znaleců. Rovněž se soud prvního stupně nevypořádal s navrhovatelí vznesenou námitkou směřující proti osobě znalce [REDAKCE] a s jejich ostatními námitkami.
3. Soud prvního stupně vyšel z těchto skutkových zjištění:
 - podle úplného výpisu z obchodního rejstříku společnosti bylo dne 2. září 1998 zapsáno 1 330 078 kusů akcií na majitele ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč;
 - hlavní akcionář v listopadu 2007 koupil od tzv. holandských fondů 14,51 % akcií společnosti za kupní cenu 1 250 Kč za jednu akci a 29. srpna 2008 koupil od PKN Orlen, S. A. (svého hlavního akcionáře) 3,73 % akcií společnosti, čímž hlavní akcionář získal 91,77 % podíl ve společnosti;
 - Česká národní banka (dále jen „ČNB“) rozhodnutím ze dne 28. listopadu 2008, č. j. 2008-13690/570, udělila předchozí souhlas se zdůvodněním výše protiplnění 977 Kč při výkupu účastnických cenných papírů menšinovým akcionářům společnosti za jednu kmenovou akci na majitele ve jmenovité hodnotě 1 000 Kč;
 - valná hromada společnosti rozhodla dne 6. ledna 2009 o přechodu ostatních účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře za protiplnění ve výši 977 Kč za akci na základě Zprávy o ocenění, zpracované ke dni 31. srpna 2008 znalcem American Appraisal s. r. o. (dále jen „znalec AA“) podle dokumentu Komise pro cenné papíry Praha – Znalecké posudky pro účely povinných nabídek převzetí a návrhů smluv o koupi účastnických cenných papírů (ZNAL);
 - podle listiny přítomných se valné hromady účastnili navrhovatelé a), c), f) a g);
 - informace týkající se výkupu akcií od minoritních akcionářů byla publikována v obchodním věstníku dne 4. února 2009;
 - znalec AA vyšel z finančního plánu společnosti na roky 2008 až 2012, jako hlavní metodu ocenění použil metodu DCF, metody tržního srovnání a aktuální ceny akcií na veřejných trzích považoval za podpůrné;

- ČNB neuznala námitky minoritních akcionářů proti výši protiplnění, kterou shledala správnou, na svém stanovisku setrvala i ve vyjádření soudu k návrhu navrhovatelů a) a g);
 - vlastnické právo k účastnickým cenným papírům minoritních akcionářů přešlo na hlavního akcionáře dne 4. března 2009.
4. Soud prvního stupně uvedl, že navrhovatelé argumentovali na podporu svého přesvědčení, že protiplnění ve výši 977 Kč za akcii není přiměřené proto, že společnost dosahuje v posledních letech zisku a reálná hodnota akcií je daleko vyšší, což je zřejmé i z toho, že hlavní akcionář koupil od tzv. holandských fondů akcie za cenu 1 250 Kč za jednu akcii. Za přiměřené protiplnění nelze považovat protiplnění, které je nižší než tržní cena akcie.
 5. Soud prvního stupně věc posuzoval podle § 183i a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku ve znění k 19. červenci 2009 (dále jen „obch. zák.“), citoval příslušná ustanovení, z čehož lze dovodit, že shledal věcnou legitimaci navrhovatelů, shledal i zachování lhůty k podání návrhu.
 6. Soud prvního stupně nepřisvědčil názoru společnosti a hlavního akcionáře, že společnost účastníkem řízení o přezkoumání přiměřenosti není. Tato otázka již byla judikatorně vyřešena tak, že podle aplikované právní úpravy vedle hlavního akcionáře je účastníkem tohoto řízení i sama společnost.
 7. Znalec Bohemia Experts s. r. o. (dále též jen „znalec BE“) použil jako hlavní metodu DCF Entity, použité metody majetkovou a tržně srovnávací považoval za podpůrné a kontrolní. Vyšel z finančního plánu pro období 2009 až 2016 jako první fáze a od ledna 2017 do nekonečna jako druhé fáze. Neuplatnil srážku za minoritu, srážku za nelikviditu, ani přírážku za malou společnost. Použil také metodu likvidační hodnoty pro ocenění společnosti majetkovým přístupem. K 6. lednu 2009 stanovil hodnotu jedné akcie na 898 Kč za použití metody DFC Entity. Při výpovědi znalec BE doplnil, že použil americké dluhopisy pro bezrizikovou úrokovou míru, lze však použít i české dluhopisy. Metodou průměrné tržní kapitalizace stanovil hodnotu akcie na 1 097 Kč, metodou likvidační hodnoty na 799 Kč a metodou účetní hodnoty na 1 817 Kč. Vzhledem k prognóze nižších tržeb od roku 2010 a nižších hospodářských výsledků za první dva měsíce 2009, by se hodnota akcie k 4. březnu 2009 pravděpodobně snížila.
 8. Znalec Ústav oceňování majetku při Ekonomické fakultě Vysoké školy báňské – Technické univerzity Ostrava (dále též jen „znalec ÚOM VŠB“) pro ocenění použil substanční metodu (nákladovou hodnotu) k 31. prosinci 2008 s výsledky platnými i pro 1. čtvrtletí 2009. Substanční metodou stanovil hodnotu akcie na 1 776,28 Kč. Výnosovou metodu nepovažoval za nejvhodnější z důvodu subjektivního přístupu znalce k prognózám vývoje společnosti, nicméně i tuto metodu použil. Oproti posudku znalce AA započítal jedinou změnu, a to v použití prémie za velikost firmy 0,80 % SCP = small company premium). Při této prémii by hodnota akcie činila 1 064,15 Kč, při prémii 3,65 % (kterou uvažoval znalec AA) by hodnota akcie činila 977,50 Kč. Při prémii za velikost firmy 0 % by hodnota akcie byla 1 094,81 Kč. Dále použil vážený průměr výnosové a nákladové (substanční) metody, tímto postupem dospěl k částce 1 110,63 Kč (při prémii 3,65 %), 1 208,39 Kč (při nulové prémii) a 1 182,84 Kč (při prémii 0,80 %). Použil vážený průměr na jednu akcii na trzích BCPP a RMS od 29. října 2007 do 5. ledna 2009. K 6. lednu 2009 stanovil odhad ceny obvyklé na akcii 1 161,52 Kč a k 4. březnu 2009 na 1 147,57 Kč, oba výsledky při použití porovnávací (kterou má za stěžejní), substanční a výnosové metody. Částku 977 Kč za akcii považuje za podhodnocenou. Při znaleckém výsledku znalec ÚOM VŠB doplnil, že cena balíku 14,51 % akcií může obsahovat přírážku. Čím menší je společnost, tím je větší pravděpodobnost, že bude mít horší výsledek hospodaření. Při ocenění se řídil zákonem, interní předpis ČNB neměl na posouzení vliv.

9. Hlavní akcionář předložil znalecký posudek PriceWaterhouseCoopers Česká republika, s. r. o. (dále též jen „znalec PwC“), obsahující doložku podle § 127a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“). Znalec PwC použil finanční plán společnosti za období 2008 – 2013, poskytnutý znalci AA, jenž použil pro aplikaci výnosového přístupu. Jako hlavní užil metodu DCF Entity, jako podpůrnou metodu tržní srovnání – metodu veřejně obchodovatelných srovnatelných společností. Diskontní míru k 4. březnu 2009 odhadl na 12,5 % a k 6. lednu 2009 na 12,3 %, aplikoval přírážku za malou velikost 3,74 %. Ke dni 6. ledna 2009 stanovil hodnotu jedné akcie v rozpětí 839 - 1 062 Kč, se střední hodnotou 937 Kč, ke dni 4. března 2009 pak odhadl hodnotu v rozpětí 794 - 1 008 Kč se střední hodnotou 888 Kč, užil přírážku 3,74 % za malou společnost. Znalec PwC vypracoval dne 31. října 2014 i revizní posudek k posudku znalce ÚOM VŠB a analyzoval použité metody s dopadem na ocenění akcií. Porovnávací metodu považuje za nevhodnou z důvodu nízké likvidity akcií společnosti (shodně s vyjádřením ČNB a znalců AA a BE). Znalec PwC konstatoval, že substanční metodu provedl znalec ÚOM VŠB zjednodušeně a s chybami, výnosovou metodu použil jen jako podpůrnou. Úpravu prémie z 3,65 % na 0,80 % nepovažoval znalec PwC za důvodnou. Podle něj znalec ÚOM VŠB zvolil metody a postupy, které nejsou v souladu s běžnou praxí, ani s požadavky ČNB a neodpovídají požadavkům konkrétního případu ocenění. Jde-li o fungující společnost, je preferována výnosová metoda.
10. Navrhovatelé předložili znalecký posudek APELEN Valuation s. r. o. (dále též jen „znalec APELEN“), obsahující doložku podle § 127a o. s. ř. Znalec revidoval posudek znalce ÚOM VŠB, vyjádřil se k volbě metod ocenění, ke správnosti metody porovnávací a ke správnosti ocenění metodou DCF. Za základní metodu při oceňování označil znalec APELEN výnosovou metodu diskontovaných peněžních toků DCF; porovnávací metody slouží pro účel kontroly a mohou být aplikovány jen jako doplňkové. U společnosti je dán předpoklad going concern. Znalec ÚOM VŠB metodu DCF použil, ovšem se závažnými chybami. Podle znalce APELEN pro účely ocenění akcií metodou DCF nemá být v žádném případě použita přírážka za malou společnost. Znalec APELEN vychází při aplikaci metody DCF Entity z rozdělení budoucího období na dvě fáze, pro náklady na vlastní kapitál vychází z modelu CAMP (stejný postup použil znalec AA i znalec ÚOM VŠB, rozdílný je názor na přírážku za malou velikost, která neměla být aplikována). Nákup akcií dva roky před rozhodným dnem ocenění v objemu 14,51 % nemá vliv na posouzení výše protiplnění. Po korekci početních chyb učiněných znalcem ÚOM VŠB při výnosové metodě DCF dospěl znalec APELEN k závěru, že s SCP přírážkou 0 % činí hodnota jedné akcie k 6. lednu 2009 částku 1 545 Kč a k 4. březnu 2009 částku 1 566 Kč, při přírážce 0,80 % činí hodnota jedné akcie k 6. lednu 2009 částku 1 374 Kč a k 4. březnu 2009 částku 1 394 Kč. Znalec APELEN doplnil svůj posudek výpovědí. Po zveřejnění ceny ve squeeze out je podle znalce APELEN nepřipustné používat kurzy akcií, ceny jsou po zveřejnění squeeze out pokřivené.
11. Navrhovatel c) předložil znalecký posudek Ing. Kateřiny Valentové Worschové (dále též jen „posudek Valentové“) obsahující doložku podle § 127a o. s. ř. Zadáním posudku byla revize výpočtů posudku ÚOM VŠB při zachování totožných předpokladů (stejně metody, stejné vstupní údaje a všechny varianty přírážka za malou společnost). Znalkyně dospěla k závěru, že zjištěná hodnota jedné akcie při použití koeficientu 0,8 % odpovídá hodnotě 1 420 Kč, při použití 0 % odpovídá hodnotě 1 648 Kč.
12. Na to soud prvního stupně ustanovil znalce Expert Group s. r. o. (dále jen „znalec EG“), jemuž zadal ocenit akcie společnosti ke dni 6. ledna 2009 a ke dni 4. března 2009. Znalec EG při ocenění použil metodu DCF a metodu porovnání obě považoval za rovnocenné a zvolil střední hodnoty; stanovil rizikovou prémii pro český akciový trh 5,98 %, a přírážku za majoritu 17,5 %, velikostní přírážku 0 %. Jako výslednou hodnotu poměrného podílu na tržní hodnotě vlastního kapitálu na

jednu akcii zvolil střední hodnotu z indikací, které všechny metody poskytly, v podobě průměru. Ke dni 6. ledna 2009 činil průměr z užitých metod 1 853 Kč za akcii, ke dni 4. března 2009 částku 1 691,25 Kč. Hlavní rozdíl oproti ostatním znalcům spatřuje znalec EG v diskontní míře u výnosového ocenění. Znalec EG doplnil svůj posudek výpovědí. Vysvětlil, že žádná z použitých metod není primární, metody jsou rovnocenné. Metodou přímého ocenění z kapitálového trhu zjistil nízkou likviditu akcií a riziko ovlivnění ceny squeeze outem, proto k těmto cenám nepřihlédl. Velikostní přírážku nepovažuje za aplikovatelnou, měla by být ve výši 0 %.

13. Soudu prvního stupně bylo předloženo Odborné stanovisko Commercial Solutions s. r. o., jehož zpracovatelem je [REDACTED] který provedl analýzu k 6. lednu 2009 a k 4. březnu 2009. Konstatoval závažná pochybení ve výnosové metodě znalce EG.
14. Hlavní akcionář předložil znalecký posudek PwC, obsahující doložku podle § 127a o. s. ř., jde o revizní posudek k posudku znalce EG. Dospěl ke zjištění, že znalec EG podhodnotil rizika a hrubě nadhodnotil hodnoty společnosti a výši průměřeného protiplnění. Znalec PwC má za to, že metoda tržního srovnání nebyla znalcem EG aplikována správně, nesprávně stanovil diskontní sazbu. Znalec PwC vychází z diskontní sazby ve výši 12,5 % k 4. březnu 2009 a ve výši 12,3 % k 6. lednu 2009, nesprávně stanovená diskontní míra znalcem EG vedla k nadhodnocení protiplnění o 833 Kč (resp. o 988 Kč). Znalec PwC doplnil svůj posudek výpovědí. Uvedl, že použil přírážku 3,74 % za malou společnost, neboť malé společnosti jsou rizikovější. Při stanovení diskontní míry použil model CAMP. Připustil, že použití i nepoužití přírážky za malou společnost je možné. Rozdíl mezi posudkem znalce PwC a posudkem znalce EG se liší především v diskontní míře.
15. Hlavní akcionář předložil znalecký posudek doc. [REDACTED] (dále též jen „posudek [REDACTED]“), doplněný prohlášením podle § 127a o. s. ř., který provedl revizi předchozích znaleckých posudků a rekongiliaci jejich závěrů, tj. zprávy o ocenění AA, znaleckého posudku BE, znaleckého posudku ÚOM VŠB, znaleckého posudku PwC, znaleckého posudku APELEN a znaleckého posudku EG. Jako základní metodu ocenění použil DCF Entity a metodu EVA Entity, pro něž je rozhodující tržní přidaná hodnota, která odráží čekávání trhu ohledně perspektiv společnosti; výnosové ocenění vychází z tzv. metody reálné opce. Pro revizi obsahu, metody a závěrů a porovnání výsledků předchozích znaleckých posudků použil simulační metodu. Podstatou simulační analýzy je, že výsledek ve formě tabulky a grafu ukazuje, kolik z jednoho milionu hypotetických znalců by určilo konkrétní výnosovou metodu nižší anebo vyšší, než je konkrétní výnosová hodnota. Ve všech porovnávaných posudcích byla použita metoda DCF Entity a také některá z metod založených na analýze trhu, vyjma znalce AA. Žádný ze znaleckých posudků finanční plán v hlavních parametrech nezpochybnuje, liší se jen v úrovni použité diskontní sazby. Závěry znalců PwC, BE a AA spadají do intervalu 801 – 1 000 Kč. V posudku ÚOM VŠB a posudku EG došlo v důsledku metodické závady k nadhodnocení akcie. V posudku AA spatřuje základní pochybení při výpočtu pokračující hodnoty, výše významně převyšuje výsledek ostatních posudků. Posudek EG považuje za nekompatibilní se standardní praxí a odbornou literaturou, obsahující metodické chyby. Posudek znalkyně Valentové se zaměřuje pouze na izolované dílčí generátory tvorby hodnot podniku a nepřináší žádné relevantní závěry. V posudku ÚOM VŠB bylo výnosové ocenění použito jen jako podpůrná metoda, zvolené metody a postupy nejsou v souladu s běžnou praxí. [REDACTED] stanovil reálnou hodnotu akcie k 6. lednu 2009 ve výši 909 Kč a k 4. březnu 2009 ve výši 905 Kč.
16. Navrhovatelé předložili znalecký posudek doc. Ing. Jakuba Fischera, Ph.D. (dále jen „znalec doc. Fischer“), který posuzoval posudek [REDACTED] ze statistického hlediska. Znalecký posudek znalce doc. Fischera byl čten jako důkaz. Vzhledem k tomu, že se tento znalecký posudek netýká

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

znaleckého posudku předloženého v daném řízení, soud prvního stupně k němu nepřihlédl a nehodnotil ho.

17. Soud prvního stupně nepovažoval znalecké posudky znalců BE, ÚOM VŠB a EG za rozhodující pro posouzení výše přiměřeného protiplnění. K tomu uvedl, že znalec BE přibraný do řízení rozhodnutím Městského soudu v Praze se nikoliv jednoznačně a odůvodněně vyjádřil k hodnotě cenného papíru k rozhodnému datu přechodu vlastnického práva k 4. březnu 2009, přičemž při výsledku uvedl, že k datu 4. březnu 2009 by se hodnota akcie pravděpodobně snížila. Tento znalec se tak závazně vyjádřil pouze k hodnotě ke dni konání valné hromady dne 6. ledna 2019. Znalec ÚOM VŠB použil jako první metodu nákladovou hodnotu, provedl majetkové ocenění. Výnosové ocenění tento znalec nepovažoval za nejvhodnější z důvodu subjektivního přístupu znalce k prognózám vývoje s tím, že budoucí vývoj nelze předpovídat s větší přesností, a možnostem použít různé metodické postupy, i když i metodu výnosového ocenění použil. Použil premie za velikost firmy. Znalec EG nepoužil velikostní přírážku a do finančního plánu zapracoval, na rozdíl od ostatních znalců, výplatu dividend ve výši 23 % disponibilního zisku k rozdělení. Navýšil bankovní úvěry o tyto vyplácené dividendy.
18. Soud prvního stupně konstatoval, že z přehledu znaleckých posudků vyplývá, že jen některé posudky se zabývaly stanovením hodnoty akcie za účelem zjištění přiměřeného protiplnění. Jiné posudky se dotýkaly pouze části problematiky tvořící základ předmětného řízení. Z těchto znaleckých posudků se úkolem stanovit hodnotu akcie pro přiměřené protiplnění zabýval pouze znalecký posudek znalce AV, znalecký posudek znalce PwC ze dne 31. října 2014 a znalecký posudek znalce [REDAKCE] ze dne 15. listopadu 2017. Znalecký posudek [REDAKCE] nejen určoval hodnotu akcie k 6. lednu 2009 a k 4. březnu 2009, ale obsahoval i revizi obsahu, metod a závěrů předchozích znaleckých posudků a porovnání jejich závěrů. Z tohoto důvodu soud prvního stupně vycházel ze znaleckého posudku znalce [REDAKCE].
19. Soud prvního stupně shrnul, že znalec [REDAKCE] použil jako hlavní třífázové výnosové metody DCF Entity a EVA Entity. Nejenže stanovil hodnotu akcie k 6. lednu 2009 a k 4. březnu 2009 metodou přijímanou praxí i vědou, použil dále metodu likvidační hodnoty, ale zároveň použil metodu simulační k ověření správnosti výsledků dosažených výnosovou metodou. Kromě toho provedl rekongraci znaleckých posudků předložených v řízení. Výsledky dosažené v posudcích výnosovou metodou porovnal pomocí simulační metody a předložil údaje, které podle názoru soudu prvního stupně výstižně vyjadřují pravděpodobnost hodnot akcie k oběma dnům. Podle soudu prvního stupně znalecký posudek znalce [REDAKCE] je především komplexní v rovině věcné i časové, je úplný (ocenění provedeno k 6. lednu 2009 a 4. březnu 2009), je vzájemně slčitelný, neboť předpoklady a principy vyplývají z použití určitého postupu, je nezávislý a podle názoru soudu i nestranný. Použití metody DCF Entity a EVA Entity znalec [REDAKCE] odůvodnil a uspokojivě odpovídal na otázky na jednání.
20. K otázkám použitých metod soud prvního stupně citoval z odborné literatury a cizozemské judikatury např. státu Delaware („Výběr literatury zahraničních a českých soudů k otázkám oceňování podniků, Vysoká škola ekonomie a managementu“, zpracovatel JUDr. Petr Zima, Praha 2003, dále jen „Výběr judikatury“, publikace „Oceňování podniku, Kislingerová E., 2. přepracované a doplněné vydání, C.H. Beck, rok 2001, či publikace „Metody oceňování podniku, Miloš Mařík a kolektiv, Ekopress s. r. o., rok 2007).
21. S přihlédnutím k materiálům ZNAL a STAN/13/2005 KCP, považuje soud prvního stupně za rozhodující metodu pro stanovení hodnoty akcie v případě společnosti existující na principu *going concern* výnosovou metodu založenou na výpočtu diskontovaných budoucích peněžních toků, což je v souladu i s judikaturou soudu státu Delaware, z níž cituje.

22. K otázce použití přírážky za malou společnost a nízkou likviditu (užitou znalci AA, PwC a ÚOM VŠB) se názory liší. Nejvyšší soud v usnesení sp. zn. 29 Cdo 723/2011 vyslovil závěr, že to, zda je při stanovení výše nákladů vlastního kapitálu (v rámci zjišťování ceny podniku tzv. výnosovou metodou) nutno vzít v úvahu i případnou nižší likviditu akcií společnosti (ovlivňující výši těchto nákladů), je otázkou skutkovou, k jejímuž posouzení jsou nezbytné odborné znalosti; apriori však takový postup vyloučit nelze. Soud prvního stupně poukázal na nález Ústavního soudu ze dne 27. listopadu 2018, sp. zn. III. ÚS 647/15, podle něhož použití diskontu za omezenou obchodovatelnost, stejně jako diskontu za minoritu, není skutkovou otázkou, neboť řešení závisí na výkladu právního pojmu přiměřeného protiplnění. Přiměřené protiplnění by mělo korespondovat se zjištěnou hodnotou podniku, nejsou-li zde výjimečné okolnosti, které by odůvodňovaly korekci, mezi něž však nepatří, že se protiplnění týká minoritního a málo obchodovatelného podílu. K problematice cituje rozhodnutí Court of Special Appeals of Maryland ve věci East Park Ltd. Partnership, et al., „Del. Ch. 2006“, či „americké Damodaran a „německé Ballwieser, Schulz“.
23. Pokud jde o metodu porovnání cen akcií obchodovaných na veřejných trzích i mimo ně, přihlédl soud prvního stupně jednak k nízkému objemu obchodů na BCP a RMS, a k tomu, že k transakci – koupi podílu 14,51 % akcií společnosti od tzv. holandských fondů za cenu 1 250 Kč za jednu akcii došlo více než rok před konáním valné hromady, která rozhodla o přechodu cenných papírů na hlavního akcionáře. Jde o podstatně delší období, než jaké hrálo roli při nabytí akcií hlavním akcionářem bezprostředně předtím, než požádal o svolání valné hromady (jak řešil Nejvyšší soud v rozhodnutí ze dne 26. dubna 2018, sp. zn. 29 Cdo 3024/2016). Nákup zbytku akcií od mateřské společnosti hlavního akcionáře PKN Orlen S. A. byl realizován v srpnu 2008 za cenu 957,50 Kč za jednu akcii, tedy za cenu nižší, než je poskytnuté protiplnění.
24. K tomu, že se navrhovatelé dovolávají pojmu „fair value“ soud prvního stupně odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 27. listopadu 2018, sp. zn. III. ÚS 647/15, a na to, že odborná veřejnost (M. Mařík a P. Maříková, již v materiálu ZNAL) v tom spatřuje základ pro stanovení férové hodnoty.
25. Soud prvního stupně přihlédl k výsledkům rekonsiliace provedené znalcem [REDACTED] který dospěl k závěru, že i za použití přírážek znalcem AA a znalcem PwC jsou jimi získané hodnoty v rozpětí 801 Kč – 1 000 Kč, v němž je i protiplnění 977 Kč. Poukázal i na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 56/05, že vlastnictví akcie je spojeno s určitým rizikem.
26. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že protiplnění ve výši 977 Kč za jednu akcii společnosti o nominální hodnotě 1 000 Kč je přiměřené a proto návrhy na určení jiné výše protiplnění zamítl.
27. S odkazem na § 148 odst. 1 o. s. ř. uložil soud prvního stupně navrhovatelům zaplatit společně a nerozdílně státu náklady na znalečné vyplacené z rozpočtových prostředků v celkové výši 601 709,82 Kč.
28. Podle § 142 odst. 1 o. s. ř. přiznal soud prvního stupně na náhradě nákladů řízení úspěšné společnosti částku 157 058 Kč a hlavnímu akcionáři částku 282 241,10 Kč (se specifikací jednotlivých úkonů právní služby); povinnost k náhradě nákladů řízení uložil navrhovatelům společně a nerozdílně.
29. Proti tomuto usnesení podali společně odvolání navrhovatelé a), b), c) a g), samostatná odvolání podali i navrhovatel d), navrhovatel e) a navrhovatel f).

30. Navrhovatelé a), b), c) a g) navrhli, aby odvolací soud napadené usnesení změnil, event. zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
31. V podrobnostech odkazují na svá předchozí podání (ze dne 25. července 2019 a ze dne 17. prosince 2021). Namítají, že odvoláním napadené usnesení je v podstatě pouhým opisem prvního rozhodnutí a trpí totožnými nedostatky a vadami. Soud prvního stupně opět nerespektoval judikatorní závěry Nejvyššího soudu a nezabýval se podstatnými rozpory mezi znaleckými posudky.
32. Namítají, že se soud prvního stupně nevypořádal s mnohými skutečnostmi, které v řízení vyšly najevo – např. že hlavní akcionář sám ve svém účetnictví oceňuje akcie získané předmětným vytěsněním na cca 1 800 Kč/kus. Podle účetní závěrky společnosti k datu 31. prosince 2008 činila hodnota vlastního kapitálu 1 825,72 Kč/akcii. Akcie společnosti byly v době do oznámení provedení vytěsnění a jeho podmínek obchodovány na veřejných trzích v ceně cca 1 200 Kč až 1 400 Kč/akcii. Soud prvního stupně se nevypořádal s jejich argumentací, a to zejména s námitkami vůči osobě znalce [REDAKCE] jeho postupům a jeho znaleckému posudku. Z usnesení nelze takřka nic zjistit o jeho důvodech, chybí hodnocení soudu a jeho úvahy. Pokud nějaký svůj závěr soud prvního stupně výjimečně prezentuje, absentuje zdůvodnění, jak a proč k němu dospěl. Nelze konkrétně zjistit, proč soud prvního považoval za správný pouze znalecký posudek znalce [REDAKCE] ani to, co soud vytýká ostatním v řízení podaným znaleckým posudkům.
33. Dále namítají, že soud prvního stupně nesprávně navrhovatelům uložil povinnost hradit náhradu nákladů společně a nerozdílně. Domnívají se, že navrhovatelé netvoří nerozlučné společenství ve smyslu § 91 odst. 2 o. s. ř. Dále se domnívají, že soud prvního stupně měl rozhodnout o náhradě nákladů řízení podle § 150 o. s. ř., jelikož náhrada nákladů státu sestává ze znalečného za tři znalecké posudky tří znalců ustanovených soudem a za jejich výsledky, přičemž soud prvního stupně jejich závěry odmítl, aniž by odůvodnil proč. Za takto nevyužité znalecké posudky by navrhovatelé neměli nést náklady. Zdůraznili, že jednání hlavního akcionáře zapříčinilo zahájení řízení, které je jediným reálným prostředkem ochrany vytěsněných akcionářů. Současně je hlavní akcionář oproti navrhovatelům v dominantním ekonomickém postavení.
34. Navrhovatel d) se svým odvoláním domáhá zrušení napadeného usnesení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
35. Namítá, že usnesení soudu prvního stupně je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. V řízení bylo předloženo 7 vzájemně velmi rozdílných znaleckých posudků. Vedle znaleckých posudků byla výše přiměřeného protiplnění porovnávána zejména s hodnotou vlastního kapitálu společnosti ke konci roku 2008, kurzy akcií společnosti na veřejném trhu (zejména před 14. říjnem 2008) a transakcí s 14,51 % akcií společnosti v listopadu 2007. Odvolatel graficky porovnává ocenění akcie jednotlivými znalci. Poskytnuté protiplnění je nižší, než je podle závěru obou znalců ustanovených soudem prvního stupně. Rovněž je nižší než kurz akcií společnosti a velmi podstatně nižší, než hodnota vlastního kapitálu společnosti. Soud prvního stupně se nezabýval hodnotou vlastního kapitálu společnosti, přičemž význam této hodnoty plyne i z judikatury Nejvyššího soudu a Ústavního soudu. Požadavek, aby účetní hodnota poskytovala pravdivý a věrný obraz o stavu majetku a závazků, plyne ze zákona o účetnictví. Účetnictví společnosti bylo jedinou kvalifikovanou a současně dostupnou informací pro minoritní akcionáře. Vytěsnění za nižší protiplnění, než odpovídá hodnotě vlastního kapitálu, by podle navrhovatele d) bylo podvodem na vytěsněných akcionářích. Soud prvního stupně nepřihlédl ani ke kurzu akcií společnosti.
36. Navrhovatel d) dále namítá, že soud prvního stupně nezdůvodnil, proč ignoroval posudky znalců ÚOM VŠB a EG, které sám ustanovil, a proč vyšel právě z posudku znalce [REDAKCE] předloženého a zaplaceného hlavním akcionářem. Znalec [REDAKCE] použil „metodu simulační“,

která má údajně simulovat jeden milion různých ocenění. Navrhovatel d) poukázal na skutečnost, že [redacted] výslovně přiznal, že vstupní údaje do softwaru zadal sám. Proto se domnívá, že [redacted] vydával svůj vlastní názor za názor milionu individualit. Soud prvního stupně opominul vztah mezi vytěsněním menšinových akcionářů a povinnou nabídkou převzetí, v rámci které je vážený šestiměsíční průměr z cen akcií dosahované na veřejných trzích minimální částkou protiplnění poskytovaného menšinovým akcionářům za jejich akcie. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 8. ledna 2008, sp. zn. 29 Odo 160/2006. Ignorování kurzu vedlo k tomu, že vytěsnění akcionářů dopadli hůře, než v případě povinné nabídky převzetí. Likvidita akcií závisí na rozhodnutí majoritního akcionáře. Nelikvidita akcií vede ke snížení (nikoli zvýšení) cen dosahovaných na veřejném trhu. K tomu odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 27. listopadu 2018, sp. zn. III. ÚS 647/15. Nepřihlížení ke kurzu akcií společnosti je tedy věcně nesprávné a v rozporu s právními předpisy. Závěrem soudu prvního stupně vytkl to, že nerozhodl o určujícím nároku uplatněném navrhovatelem, ale o nároku na plnění, který nebyl v řízení uplatněn; tím zatížil řízení vadou.

37. Navrhovatel e) se svým odvoláním domáhá změny, případně zrušení napadeného usnesení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné, jelikož není zřejmé, proč ze všech posudků, které měl soud prvního stupně k dispozici, postavil své rozhodnutí právě na posudku znalce [redacted]. Rovněž se soud prvního stupně nevypořádal s rozpory mezi podanými znaleckými posudky.
38. Poukazuje na skutečnost, že akcie společnosti do oznámení provedení vytěsnění na burze byly obchodovány v ceně cca 1 200 Kč až 1 400 Kč za akcii, což si soud prvního stupně verifikoval zprávou od ČNB. Proto se navrhovatel e) domnívá, že pod tuto hodnotu nemůže být přiměřené protiplnění soudem určeno. Podle řádné auditované účetní závěrky společnosti k datu 31. prosince 2008 činila hodnota vlastního kapitálu společnosti 1 825,72 Kč/akcii. Rovněž namítá, že vyřazení posudku EG je v rozporu se zákonem. Navrhovatel e) se plně ztotožnil s argumentací ostatních odvolatelů a pro přehlednost na odůvodnění jejich odvolání plně odkázal.
39. Navrhovatel f) se též domáhá změny napadeného rozhodnutí, popř. zrušení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Vytýká soudu prvního stupně, že ač měl k dispozici posudky dvou znalců ustanovených soudem, jimiž byla doložena cena akcie k rozhodnému dni vyšší než vyplacené protiplnění, založil své rozhodnutí na znaleckém posudku [redacted] jehož zadavatelem byl účastník řízení - hlavní akcionář. Domnívá se, že metoda simulací užitá v posudku [redacted] byla vypočtena nesprávně. Svou argumentaci blíže rozvádí.
40. Hlavní akcionář navrhl, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně jako věcně správné potvrdil a uložil navrhovatelům povinnost uhradit mu náklady odvolacího řízení. Při určení přiměřenosti vyplaceného protiplnění nutno vycházet z tržní hodnoty společnosti a na jejím základě odvodit hodnotu 1 akcie jako tzv. alikvótní podíl na její hodnotě. Tomuto požadavku [redacted] ve svém posudku vyhověl. [redacted] použití všech metod ocenění řádně a podrobně odůvodnil. Veškeré metody ocenění použité [redacted] potvrdily, že protiplnění vyplacené akcionářům společnosti bylo přiměřené. Rovněž další znalecké posudky potvrdily, že protiplnění vyplacené minoritním akcionářům bylo po všech stránkách přiměřené. Hlavní akcionář hodnotu k 1 akcii společnosti, k nimž došli znalci, shrnul v tabulce. Má za to, že z provedeného dokazování vyplynulo, že protiplnění ve výši 977 Kč vyplacené minoritním akcionářům za 1 akcii společnosti převyšovalo tržní hodnotu 1 akcie zjištěné [redacted] a dalšími znalci.
41. Má za to, že usnesení soudu prvního stupně je přezkoumatelné, žádnými vadami netrpí a odpovídá pokynům Vrchního soudu v Praze jakožto soudu odvolacího. Zdůraznil, že je na úvaze soudu, jaký ze znaleckých posudků považuje za přesvědčivý a vezme si ho za podklad pro své rozhodnutí. To,

že se ve spise nachází další znalecké posudky, soudu prvního stupně nebránilo, aby při svém rozhodování přihlédl ke znaleckému posudku [REDAKCE]. Splňuje-li znalecký posudek předložený účastníkem řízení předpoklady stanovené v § 127 odst. 2 a § 127a o. s. ř., pohlíží se na něj jako na znalecký posudek vyžádaný soudem. K tomu odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 22. ledna 2014, sp. zn. 26 Cdo 3928/2013. Námitky směřující proti metodám použitým [REDAKCE] nejsou důvodné. Soud prvního stupně nemohl své rozhodnutí založit na údajích o výši vlastního kapitálu společnosti podle účetní závěrky, aniž by tento postup měl oporu ve znaleckém posudku. Domnívá se, že výše přiměřeného protiplnění nemůže být určena izolovaně na základě jedné účetní položky, kterou je např. výše vlastního kapitálu, ale na základě komplexního posouzení, resp. ocenění hodnoty celého obchodního jmění společnosti. Pokud by bylo možné určit hodnotu podniku jen na základě účetní závěrky, veškeré znalecké posudky oceňující podniky by ztratily své opodstatnění.

42. Dále uvádí, že hodnota vlastního kapitálu společnosti podle účetní závěrky je pro účely přezkoumání přiměřenosti protiplnění vyplacené minoritním akcionářům za 1 akcii společnosti bez významu. Není pravdou, že by reálná hodnota 1 akcie společnosti při vytěsnění byla 1 800 Kč, či že hlavní akcionář z vytěsnění zaúčtoval zisk ve výši 86 640 000 Kč. Soud prvního stupně nemohl přihlédnout k ceně, za kterou se s akciemi společnosti obchodovalo na trhu cenných papírů. Jestliže kótované akcie nejsou dostatečně likvidní, pak jejich kurz nevyjadřuje ani reálnou tržní hodnotu akcií. V období října 2008 došlo k rychlému poklesu ceny akcií společnosti až na úroveň 1 000 Kč za 1 akcii na burzovním trhu, respektive 981 Kč za jednu akcii na mimoburzovním RM-Systému. Akcie společnosti byly titulem s nulovou likviditou a vyplacená protiplnění převyšují skutečnou tržní hodnotu zjištěnou ve znaleckých posudcích. Svou argumentaci blíže rozvádí. Shrnuje, že soud prvního stupně postupoval správně, jestliže své rozhodnutí nezaložil na ceně, za kterou se s akciemi obchodovalo na veřejných trzích.
43. Společnost se k podaným odvoláním nevyjádřila.
44. Odvolací soud přezkoumal usnesení soudu prvního stupně včetně řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a o. s. ř.), a odvolání shledal důvodnými.
45. Pokud jde o důvody použití o. s. ř. a obch. zák. v poměrech posuzované věci, odvolací soud v zájmu stručnosti plně odkazuje na odůvodnění obsažené k tomuto posouzení ve svém usnesení ze dne 3. srpna 2021, č. j. 14 Cmo 218/2020-1983.
46. V tomto usnesení odvolací soud podrobně shrnul závěry ustálené rozhodovací činnosti k problematice přiměřeného (spravedlivého) protiplnění a vyložil, jakým způsobem musí být hodnocen znalecký posudek, aby v něm dovozené odborné závěry mohly obstát jako relevantní podklad právního posouzení věci, protože se soud prvního stupně v usnesení ze dne 8. srpna 2019, č. j. 44 Cm 277/2008-1881, těmito závěry neřídil.
47. V přezkoumávaném usnesení však soud prvního stupně takto vytýkané nedostatky zjevně neodstranil. Vyjma zopakování toho, co již uvedl v odůvodnění usnesení ze dne 8. srpna 2019, č. j. 44 Cm 277/2008-1881, pokud jde o určité hodnocení důkazů, nově doplnil v podstatě pouze to, že znalecký posudek [REDAKCE] „nejen určoval hodnotu akcie k 6. 1. 2009 a k 4. 3. 2009, ale obsahoval i revizi obsahu, metod a závěrů předchozích znaleckých posudků a porovnání jejich závěrů. Z toho důvodu soud vycházel ze znaleckého posudku znalce [REDAKCE] z 15. 11. 2017,“ a to, že za podklad rozhodnutí soud prvního stupně vybral „znalecký posudek znalce [REDAKCE] který podle názoru soudu přesvědčivě dospěl ke stanovení přiměřeného protiplnění za jednu akcii s nominální hodnotou 1 000 Kč společnosti. Vycházel z něho také proto, že obsahem tohoto znaleckého posudku je i porovnání ostatních znaleckých posudků.“ Byť je

zbylé odůvodnění usnesení soudu prvního stupně obsáhlé, je z významné části tvořeno popisem toho, jaké důkazy byly provedeny a jaké skutkové přednesy byly učiněny, což ale představuje pasáže, které v odůvodnění rozsudku nemají místo a jejich uvádění je nepřípustné (§ 157 odst. 2, první věta za středníkem, ve spojení s § 167 odst. 2 o. s. ř.).

48. Takto doplněné obecné závěry požadavku na přezkoumatelné odůvodnění usnesení očividně neodpovídají, jakož ani nerespektují závazný právní názor odvolacího soudu (§ 226 odst. 1 o. s. ř.) tak závažným způsobem, že je opodstatněno rozhodnutí dle § 221 odst. 2 o. s. ř. Jelikož však samosoudkyně, která přezkoumávané usnesení vydala, již jako soudkyně nepůsobí (jak bylo ověřeno v seznamu soudců dostupném na www.justice.cz), odvolací soud nepřistoupil k nařízení, aby v dalším řízení věc projednal a rozhodl jiný samosoudce, a proto věc projedná a rozhodne jiný soudce určený dle standardních pravidel rozvrhu práce soudu prvního stupně.
49. Odvolací soud proto zcela setrvává na právním názoru vyjádřeném v usnesení ze dne 3. srpna 2021, č. j. 14 Cm 218/2020-1983, který pro názornost upřesňuje následujícím dílčím způsobem.
50. Jedním z obecných předpokladů pro to, aby usnesení soudu prvního stupně mohlo obstát, je jeho přezkoumatelnost [§ 219a odst. 1 písm. b) o. s. ř.]. Rozhodnutí soudu je přezkoumatelné tehdy, pokud je z pohledu účastníků řízení dostatečné (úplné) a srozumitelné v podstatných částech. Přezkoumatelnost rozhodnutí soudu prvního stupně je předpokladem především pro to, aby se účastník mohl domáhat svých práv u odvolacího soudu. Nelze proto pokládat za nepřezkoumatelné takové rozhodnutí, u něhož je všem účastníkům nepochybné, jak a proč bylo rozhodnuto. I když rozhodnutí soudu prvního stupně nevyhovuje všem požadavkům na jeho odůvodnění, není nepřezkoumatelné, jestliže případné nedostatky odůvodnění nebyly – podle obsahu odvolání – na újmu uplatnění práv odvolatele (řádného uplatnění jeho odvolacího důvodu) a i ostatní účastníci jsou schopni v odvolacím řízení ve vztahu k rozhodnutí po skutkové i právní stránce argumentovat. Jinými slovy, jestliže podle obsahu odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně a vyjádření k němu je zjevné, že účastníkům jsou známy důvody, na základě kterých soud prvního stupně přezkoumávaným rozhodnutím rozhodl (neboť v daném směru účastníci přináší své argumenty v odvolacím řízení), musí to být seznatelné (případně i podle obsahu celého spisu) rovněž odvolacímu soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2543/2011, publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní pod č. 100/2013, a dostupný např. na webových stránkách Nejvyššího soudu www.nsoud.cz, náleží Ústavního soudu ze dne 1. září 2020, sp. zn. I. ÚS 2746/19, dostupný na webových stránkách Ústavního soudu www.usoud.cz, nebo Svoboda, K., Smolík, P., Levý, J., Doležilek a kol.: Občanský soudní řád. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2021, s. 963-974, marg. č. 22-23).
51. Znalecký posudek podléhá – jako každý jiný důkaz – hodnocení soudu, a to jak jednotlivě, tak v souvislosti s ostatními provedenými důkazy (§ 132 o. s. ř.). Soud přitom nepřezkoumává (nemůže přezkoumávat) věcnou správnost odborných závěrů znalce, nicméně posuzuje přesvědčivost posudku co do jeho úplnosti ve vztahu k zadání, logické odůvodnění jeho závěrů a soulad s ostatními provedenými důkazy. Hodnocení důkazu znaleckým posudkem tedy spočívá v posouzení, zda závěry posudku jsou náležitě odůvodněny, zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž se bylo třeba vypořádat, zda závěry posudku nejsou v rozporu s výsledky ostatních důkazů a zda odůvodnění znaleckého posudku odpovídá pravidlům logického myšlení (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. srpna 2021, sp. zn. 27 Cdo 3185/2020, nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. října 2019, sp. zn. 27 Cdo 2755/2019, a v něm citovaná judikatura, a dále již zmíněné usnesení Nejvyššího soudu 11. března 2020, sp. zn. 27 Cdo 1516/2016, a ze dne 17. března 2016, sp. zn. 29 Cdo 4153/2015, nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. října 2019, sp. zn. 27 Cdo 2755/2019).

Má-li mít soud určitou skutečnost za prokázanou, musí na základě provedeného dokazování a všeho, co vyšlo za řízení najevo, nabýt vnitřního přesvědčení odpovídajícího praktické jistotě, že k dané skutečnosti došlo, což musí být v rozsudku vyloženo (odůvodněno) způsobem, který obстоjí z hlediska vyložených předpokladů přezkoumatelnosti (srov. již zmíněné usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. srpna 2021, sp. zn. 27 Cdo 3185/2020, nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. února 2021, sp. zn. 27 Cdo 149/2019). Ostatními provedenými důkazy jsou z tohoto hlediska přirozeně i zbývající vypracované znalecké posudky a skutečnosti, uvedené při výsledku jednotlivých znaleců.

52. Výše popsané doplnění provedené soudem prvního představuje rezignaci na hodnocení znaleckých posudků, které byly v řízení předloženy (§ 132 o. s. ř.), neboť příklon k závěrům posudku znalce [REDAKCE] je proveden zcela nepřezkoumatelně, není-li vyloženo (odůvodněno), na základě jakých konkrétních skutečností a jakého konkrétního hodnocení dospěl soud prvního stupně k závěru, že rozhodné odborné závěry tohoto znalce (které hodnocení podle § 132 o. s. ř. nepodléhají) jsou náležitě, logicky a vnitřně nerozporně odůvodněny, jakož i podloženy obsahem posudku, a nejsou v rozporu s výsledky ostatních důkazů. Vyjádřeno jinými slovy, není vůbec zřejmé, na základě jakých skutečností a hodnocení lze s praktickou jistotou dovodit, že je posudek znalce [REDAKCE] přesvědčivý, pokud jde o určení přiměřeného protiplnění v částce 977 Kč za akcii společnosti s nominální hodnotou 1 000 Kč, tj. z jakého (konkrétního) důvodu nemohou obstát (konkrétní) námitky směřující proti závěrům a metodě zvolené tímto znalcem, včetně způsobu jejího použití, nebo takto nemohou obstát závěry jiných znaleckých posudků (z nichž vyplývá, že přiměřené protiplnění bylo nepřiměřené) atd.
53. Namítají-li tyto vady odvolatelé, tj. že nelze konkrétně zjistit, proč soud prvního stupně považoval za správný jenom znalecký posudek znalce [REDAKCE] a ostatní znalecké posudky za nesprávné, pak je závěr soudu prvního stupně ohledně stanovení výše přiměřeného protiplnění na základě znaleckého posudku [REDAKCE] zjevně na újmu uplatnění jejich práv v odvolacím řízení, neboť je pochybné, jak soud k těmto závěrům dospěl a proč takto určil přiměřené protiplnění. Z tohoto důvodu je usnesení soudu prvního stupně nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 219a odst. 1 písm. b) o. s. ř. (srov. dále též např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. června 2017, sp. zn. 21 Cdo 1472/2017, nebo nález Ústavního soudu ze dne 1. září 2020, sp. zn. I. ÚS 2746/19).
54. Odvolací soud proto usnesení soudu prvního stupně zrušil, včetně závislých výroků o nákladech řízení, a podle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
55. Odvolací soud opakuje, že je povinností soudu prvního stupně své rozhodnutí odůvodnit tak, aby vyhovělo zásadám uvedeným v § 157 ve spojení s § 169 odst. 4 o. s. ř., jak vyložil již v usnesení ze dne 3. srpna 2021, č. j. 14 Cmo 218/2020-1983. V rozhodnutí, jímž se řízení končí, neopomene rozhodnout i o nákladech odvolacího řízení. Zabývat se tím, zda, komu a v jakém způsobem bude povinnost k náhradě nákladů řízení uložena, je za tohoto stavu předčasná. Tímto právním názorem je soud prvního stupně vázán (§ 226 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Praha 1. září 2023

Mgr. Kateřina Horáková, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

